

ביאור בדרך אפשרי

הפסוק בישיר השירים, 'צאינה ורانيا בנות צין במלך שלמה', בעטרה שערתו לו ALSO "בָּיוֹם חַתּוֹנְתֽוֹ" זה מפָנָתָרָה, דמְשֻׁמָּעֵד⁵⁰ שְׁבִנְסֶת יִשְׂרָאֵל שקיבלה את התורה נקראת 'בְּלָה', ואמ-בן התורה שנינה לבני ישראל ביום החתונה נקראת 'חַתּוֹן'. ולפעמים מאיינו להפָה, שיישראל הם ס'תְּמִן' והתורה היא 'בְּלָה', כרְשֵׁת חַנוֹן⁵¹ על הפסוק⁵² תורה צוה לנו משה מורה,⁵³ אל תקרי מוץשה לשון יוושה אלא מאורסה לשון אידוסין, ואם בין התורה היא הכללה המאורסת לבני ישראלי. אף הענן הוא, שאין זו סתירה אלא שׁנְגִנְתָּם אִמְתָּה,⁵⁵ שם שניים בلمוד רשותה שבאחד מהם היחס בין התורה לבני ישראל הלומדים אותה הוא שהتورה היא 'חַתּוֹן' ובני ישראל הם כליה, ואילו שני זה באופן שהتورה היא 'כליה' ובני ישראל הם חתון, כפי שמשמעותו ומכבר. דהוגה, אנתא מוכא בגמרא⁵³ שכבר ששת אמר חדאי נפשאי, שמי נפשי, לך קראין, לך פנאי (בשבילך ולצורך שמי), ומברא שמי וקרויי), ובברא אמר שאם שענין זה של לימוד בגמרא תלמיד הלמוד, "מעיקרא", כי עבד איני, אדרעמא דנפשיה קא עיביד", בתחילה, כאשר האדם עושה, על דעת (לטובת) עצמו הוא עושה, אבל אחריך-ך כאשר הוא מגיע לשלב עלה יותר בעבודות ה' צרייך להיות למוד ה'תורה לשמה לשם לימוד התורה כוונא ולא לטובות עצמו, וכפי שמספר בגמרא שם שרבות שחתונה היה חור על תלמודו כל שלושים יום ואומר, 'שמי נפשי, לך קראין, לך קראין' והוא שואלה הגמורא, אני שינה. ועל כך שואלה הגמורא, והרי אמר רב אילעוז אלמלא תורה לא התקיימו שמים וארכן שנאמר אם לא נטרת שמותיהם וארץ לא שמתה, ואם כן, מה פשר דברי רב

ביאור בדרך אפשרי

החוֹשֵׁך שבו היו שורפים קומס התעוררות האהבה לאלקות געַשָּׁה אֲצָלָם¹ אחר כך יתרון האור באהבה רכה אהבתה ה' ברגנה גבואה ביותר שלמעלה מפָנָתָרָה והגבלה, פגופר לעיל שכן עיר עניין האהבה בליגבול הוא בכעל תושבה שהיה וחוקים והתקרו, בגלל המעלה והיתרון המירוחדים של האור הבה מתוך החושן.² גודל החשך געַשָּׁה אֲצָלָם יתרון האור באהבה³ והנה היתרון שבייציאה⁴ רכה שלמעלה מפָנָתָרָה והגבלה, בנגוף לעיל. מן המקרים וגובלים של⁵ מזיאות האדים והעולם והגדלים מהגבלות שלה, המגבילים את האהבה⁶ והגבלה שתהיה אהבה מוגבלת, ולבא לאהבה בלי גבול ד"בכל מארך", הוא בכל לבך ובכל נשך בלבד זרבא⁷ לא רק בעבודת הארץ מלמטה למעללה, אלא(לא אהבה בלי גבול ד"בכל⁸ גם בהמשכה מלמטה למיטה שעלי-ידי קיום מארך", הוא (לא רק בעבודת הארץ מלמטה על-ידי קיום התורה ומיצות⁹ קבלה עול למשחה שעלה שעובה מתוך ביטול גדרי¹⁰ מוצאות ויציאה מהגבילות מכיה ליי אהבה בליגבול, אלא) גם מארך" (קבלה עול מלכות שמים) היא באוקן בהמשכה ההגלוות האלקית¹¹ נעלה יותר מההמשכה מלמטה למיטה שעלה מלמטה שעלי-ידי¹² ידי קיום התורה ומיצות, והננו, שההמשכה מלמטה עלה קיומ התורה ומיצות, והננו, קבב נפשך", בכל נפשך, לאמר הקדמה האהבה¹³ על-ידי קיום התורה ומיצות¹⁴ בכל נפשך בלבך¹⁵ קבב נפשך בלבך¹⁶ קבב נפשך בלבך¹⁷ לאחרי הקדמה האהבה ד"בכל קבב נפשך בלבך¹⁸ קבב נפשך בלבך¹⁹ בהמשכה מלמטה שעלי-ידי²⁰ ידי קיום התורה ומיצות בכל כחوت ולבושי²¹ קבב נפשך, "בקבב נפשך", לאמר הקדמה האהבה²² על-ידי קיום התורה ומיצות²³ קבב נפשך בלבך²⁴ קבב נפשך בלבך²⁵ פרשה שנייה ذكريת שמע) שבלפעמים מצינו של²⁶ לאחרי הקדמה האהבה²⁷ נקראיים בלהה, כרשות חנו²⁸ ל"ב²⁹ ב"ב³⁰ שְׁבִנְסֶת חתונת³¹ זה מפָנָתָרָה, דמְשֻׁמָּעֵד³² מלכות שמים החוכן של פרשה ראשונה דкриית שמע) היא באוקן נעלה יותר מההמשכה מלמטה למיטה³³ קיומ התורה ומיצות בכל כחות ולבושי³⁴ נפשך, לאמר הקדמה³⁵ האהבה ד"בכל לבקבך" בלבד³⁶ שהיא המשכה מוגבלת, ואילו התಗלו זו שבאה על ידי תורה ומיצות מתוך³⁷ אהבה ללא גבול, היא התגלו³⁸ כחות ולבושי הנפש, "בקבב נפשך"³⁹ שלמעלה מהגבילות.⁴⁰ ולבא זה מקדים אדרמור⁴¹ ח'צמה צדק⁴² במאמר⁴³ אדרעמא דנפשיה קא עיביד", אבל אחריך-ך צרייך⁴⁴ לא היהות למוד התורה לשמה דוקא. והענין בזה, שלפעמים מצינו שחתונה⁴⁵ נקראית חתון, וישראל נקראיים בלהה, כרשות חנו⁴⁶ על בריתו יום ולילה חוקות שמים וארץ לא שמתה, ואם כן, מה פשר דברי רב

(47) שם ס"ע תנה ואילך. (48) תענה כו, ב (במשנה). (49) שה"ש ג. יא. (50) לקו"ת ברכה צד, רע"א. (51) ברכות נז, א. פסחים מט, ב. סנהדרין נת, א. (52) ברכה לג, ד. (53) פסחים סח, ב (ובפירוש"י).